

Prosesskrift til Borgarting lagmannsrett

Borgarting lagmannsretts saksnr: _____ (Follo tingretts saksnr: 10-146249TVI-FOLL)

Ankende part: Sven Andreas Marti
Thor Olsensgate 4 b, 0177 OSLO

Prosessfullmektig: Selvprosederende

Ankemotpart 1: Oslo kommune v/ordføreren
Rådhuset, 0037 OSLO

Prosessfullmektig: Kommunadvokaten ved Einar Gitlestad,
Rådhuset, 0037 OSLO

Ankemotpart 2: Staten, Oslo tingrett v/Domstoladministrasjonen

Saken gjelder: Krav om dokumentinnsyn m.v.

Ankende part viser til Oslo kommunes anketilsvar av 13. februar 2012.

1. Bevis for at kommunens faktiske anførsler er uriktige.

Kommunen anfører at kravene, ved kopisett av 31. mars 2011, er oppfylt, og at ankende part er gitt samme tilgang til dokumentene som kommunen. Da anken anfører rettsanvendelsesfeil som subsidiær ankegrunn, vil ankende part her bevise at begge kommunens faktiske anførsler er uriktige.

1.1 Bevis for at kravene er ikke oppfylt.

Kommunen viser til kopisettet som ble fremsendt 31. mars 2011, og anfører at kravene er oppfylt i sin helhet (jf. bilag 1 til anketilsvaret, andre avsnitt):

«Han er senere uten kostnad gitt et gratis kopisett av alt dette materiale, inkl. tilgjengelige journaler, slik at han selv kan plukke ut ikke bare de ting han direkte har etterspurt, ...»
[ankende parts understrekning]

Som bevis for at kopisettet ikke inneholdt den begjærte e-posten (eller noen av de nå i søksmålet begjærte forsendelsene i sin helhet) viser ankende part til at kommunen sitter med ytterligere fire kopisett, hvorav kommuneadvokaten fikk oversendt tre sett fra Trafikketaten samme dag (jf. bilag 1 til kommunens prosesskrift av 31. mars 2011).

Kommunen har tilbudt retten, på anmodning, å fremsende disse kopisettene (jf. tredje avsnitt i kommunens prosesskrift av 31. mars 2011). Som realbevis for at kopisettet ikke oppfyller søksmålets krav, anmoder ankende part lagmannsretten om å innkalle ett av disse kopisettene. Siden materialet er relativt omfattende (over 3000 sider) kan retten vurdere å oppfordre kommunen om i nevnte kopisett (å forsøke) å utpeke dokumentene det er krevd bevis tilgang til og innsyn i (dokumentene er i hovedsak ordnet etter saksnummer og dokumentnummer). Alene det diffuse svaret en anmodning om å konkret utpeke dokumentene vil frembringe, bør bevise at kommunens anførsel må være uriktig.

Alternativt vises det til utskriftene fra journalsystemet som kommunen vedla forsendelsen av 31. mars 2011. Disse inneholdt ikke alle de opplysningene som ankende part har krevd tilgang til. F.eks. mangler journalføringsdatoene, som potensielt har bevisverdi men som det også er krevd tilgang til i søksmålet (jf. saksøkers prosesskrift av 11. mai 2011 hhv. påstand 1 i søksmålet).

Bilag 1: Én side av journalutskriftene fremsendt av Oslo kommune 31. mars 2011.

For også å vise at kommunen enkelt kan oppfylle kravet, viser ankende part til følgende utskrift:

Bilag 2: Utskrift fra Trafikketatens journalsystem inneholdende feltet «Jour. Dato».

1.2 Bevis for at kopisettet av 31. mars 2011 er ufullstendig.

Kommunen anfører i anketilsvaret (siste avsnitt på side 1):

«...ankende part har ved det kopisettet han er gitt fått samme tilgang til dokumentene som kommunen, jfr § 26-5 (3).»

Ankende part har undersøkt de dokumentene som ankende part festet seg ved (og derfor fotograferte) ved første gjennomsyn i Trafikketatens ekspedisjon den 9. desember 2009. Følgende to (av de ca. 60) dokumenter som ble fremvist i desember 2009, var ikke vedlagt det kopisettet Oslo kommune fremsendte 31. mars 2011 (begge er en del av kravet i påstand 2 f i søksmålet):

Bilag 3: Omslag med dommer Xs påtegning «Fremlagt» (som inneholdt de to i rettsmøtet fremlagte dokumentene) (fotoet tatt ved siste gjennomsyn hos Trafikketaten, 5. august 2010).

Bilag 4: Kopi av dokument med dommer Xs blå/turkis markeringer (fotoer er tatt ved det første gjennomsynet av "tingrettens saksmappe" hos Trafikketaten 9. desember 2009).

Det er ingen grunn til å tro at kommunen har makulert disse originaldokumentene (særlig siden Trafikketatens representant, ved gjennomsynet i juli 2010, trakk frem akkurat dette ene omslaget for å spørre om ankende part kunne tyde håndskriften og huske hva omslaget inneholdt).

Dette beviser (forutsatt at dokumentene ikke er makulert) at kopisettene ikke er noen fullstendig kopi av de dokumentene kommunen har tilgang til. Dersom noen, på et senere tidspunkt, skulle mistenke at fotografiet (jf. siste side av bilag 9 til stevningen, som dommer X i rettsmøtet påførte et kryss med en blå/turkis Stabilo markørpenn,) ikke ble fremsendt av kommunen (jf påstand 2 a) men *fremlagt* i rettsmøtet den 26. november 2009, vil dette manglende omslaget, med innhold, være av betydning som motbevis (selv om ankende part sitter med vesentlig sterkere bevismidler).

Siden ankende part mottok en sort/hvit kopi av disse dokumentene den 8. desember 2009 (og tilfeldigvis sitter med et uskarpt fargefoto av bilag 4) får *disse* manglene nå neppe noen betydning.

Men ingen av de begjærte dokumentene (med unntak av krav 2 e) er kopiert i sin helhet i kopisettet av 31. mars 2011. Papirene er derfor nærmest verdiløse som dokumentbevis. *Disse* manglene er av betydning for ankende part, både i denne saksforberedelsen og materielt.

Ankende part har ikke bedt om, eller behov for, en fullstendig kopi av *alle* saken(e)s dokumenter. Men kommunen bør i løpet av noen få minutter klare å fremsende en (kvalitetssikret) kopi/utskrift av de få dokumentene ankende part helt konkret har krevd bevis tilgang til (og innsyn i).

2 Videre saksgang og korrigert påstand.

Bevisverdien til vedleggene til den begjærte e-posten (av 23. november 2009) knytter seg til en av kommunen antydnet anførsel om at forsendelsen i søksmålets påstand 2 a ikke har eksistert (jf. siste avsnitt i kommunens tilsvare av 4. mars 2011, samt bilag 1 til saksøkers prosesskrift av 11. mai 2011).

Ankende part anmodet i prosesskrift av 31. oktober 2011 (i siste setning) om at retten ikke avgjorde ytterligere krav om bevisatilgang *før* kommunen hadde presisert sine innsigelser. Tingretten avviste ved tilleggskjennelse av 16. desember 2011 å avgjøre kravet, og oppfordret først i skriv av 21. desember 2011 Oslo kommune «om mulig» å presisere sine innsigelser.

Kommunen velger ikke å presisere sine innsigelser, men fastholder at alle kravene er oppfylt (jf. sitat på side 1), en anførsel som lar seg tilbakevise uten noen form for bevisatilgang (jf. punkt 1.1). Krav om bevisatilgang, og dermed anken, skulle da prinsipielt kunne frafalles.

Men ankende part har grunn til å tro at kommunen, når spørsmålene om bevisatilgang er endelig avgjort, igjen vil anføre subsidiære innsigelser, herunder at ett eller flere av kravene ikke (lenger) lar seg oppfylle. Behovet for bevisatilgang vil i så tilfelle kunne oppstå på nytt.

Begjæring om bevisatilgang bør etter ankende parts syn behandles på tilnærmet samme påstandsgrunnlag som i hovedforhandlingen, hvor bevisene ønskes ført. Frem til dette påstandsgrunnlaget er klargjort av kommunen, og ankende part er gitt anledning til å kommentere kommunens konkrete innsigelse(r), vil ikke retten kunne se eller vurdere behovet for bevisatilgang.

Ankende part ønsker derfor fortsatt at begjæring om bevisatilgang ikke avgjøres *før* kommunen har etterkommet tingrettens anmodning om å presisere hele sitt (reelle/endelige) påstandsgrunnlag. Av den grunn opprettholdes den prinsipale påstanden om opphevelse av kjennelsene slik at tingretten, når kommunen konkretiserer sitt påstandsgrunnlag, på anmodning vil kunne avsi en ny kjennelse.

Ankende part ber for øvrig lagmannsretten om å korrigere påstand 1, som skal lyde:

1. *Slutning 2 i Follo tingretts kjennelse av 30. september 2011 oppheves.*

subsidiært:

Staten, Oslo tingrett v/Domstoladministrasjonen pålegges å fremsende til Sven Andreas Marti utskrift(er) som opplyser om journalføringsdatoene for alle dokumenter med dokumentnummer 1 til og med 22 i sak 09-152862ENE-OTIR/05.

* * *

Denne prosesskriftet oversendes i to eksemplarer til Borgarting lagmannsrett, to eksemplarer til Follo tingrett (for fremsendelse til Staten) og to eksemplarer til Oslo kommunes prosessfullmektige.

Oslo, 20. februar 2012,

Sven A. Marti